

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської науково-практичної
конференції молодих учених
«МЕДИЧНА НАУКА – 2023»

(Полтава, 1 грудня 2023 року)

Полтава-2023

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської науково-практичної
конференції молодих учених
«МЕДИЧНА НАУКА – 2023»
(Полтава, 1 грудня 2023 року)

Городницька І.М.	23
ВПЛИВ ОСОБЛИВОСТЕЙ ХАРЧОВОЇ ПОВЕДІНКИ НА ЯКІСТЬ ЖИТТЯ ПАЦІЄНТІВ МОЛОДОГО ВІКУ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД ВАРІАНТУ ПЕРЕБІГУ ГАСТРОЕЗОФАГЕАЛЬНОЇ РЕФЛЮКСНОЇ ХВОРОБИ	
Давиденко А.В.	26
ГЕНЕТИЧНИЙ ПОЛІМОРФІЗМ, ЯК ФАКТОР РИЗИКУ РОЗВИТКУ УСКЛАДНЕНЬ У НЕОНАТАЛЬНОМУ ПЕРІОДІ	
Драбовська І.А., Маслоva Г.С.	27
ПОРІВНЯЛЬНА ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ І ТОКСИЧНОСТІ СУЧАСНИХ СХЕМ ХІМІОТЕРАПІЇ ХРОНІЧНОЇ ЛІМФОЦИТАРНОЇ ЛЕЙКЕМІЇ	
Іпатій Н.С., Смочко М. Ю.	29
ДІАБЕТИЧНА НЕФРОПАТІЯ ЯК МУЛЬТИФАКТОРНИЙ РОЗЛАД ПРИ ЦУКРОВОМУ ДІАБЕТІ І ТИПУ	
Kavun Yelyzaveta	30
NOVEL BIOMARKERS OF DIABETIC NEPHROPATHY: DEVELOPMENT AND USAGE	
Каширицева О.М., Опарін О.А., Федченко Ю.Г., Хоменко Л.О.	33
РОЛЬ НАДМІРНОЇ ВАГИ В ПАТОГЕНЕЗІ ГАСТРОЕЗОФАГЕАЛЬНОЇ РЕФЛЮКСНОЇ ХВОРОБИ	
Онискимова В. Р.	34
ІМУНОПАТОГЕНЕТИЧНІ АСПЕКТИ ТА ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ СИНДРОМУ ДРЕССЛЕРА ПІСЛЯ ПЕРЕНЕСЕНОГО ІНФАРКТУ МІОКАРДА	
Підлубна А. М.	36
КОМПЛЕКСНА ТЕРАПІЯ ГОНАРТРИТУ У ЖІНОК З ГІПЕРТОНІЧНОЮ ХВОРОБОЮ ТА НАДЛИШКОВОЮ ВАГОЮ	
Пілат І.О., Скрипник І.М.	37
ОСОБЛИВОСТІ ПОРУШЕНЬ ЛІПІДНОГО СПЕКТРУ КРОВІ У ХВОРИХ НА СТЕАТОТИЧНУ ХВОРОБУ ПЕЧІНКИ, АСОЦІЙОВАНУ З МЕТАБОЛІЧНОЮ ДИСФУНКЦІЄЮ	
Рустаян С.Т., Катеренчук І.П., Талаш В.В.	39
ІНДЕКС КОМОРБІДНОСТІ У ПАЦІЄНТІВ НА НИРКОВО-ЗАМІСНІЙ ТЕРАПІЇ	
Цапенко Ю.П.	40
ЧАСТОТА ВИНИКНЕННЯ ПОБІЧНОЇ ОТОТОКСИЧНОЇ ДІЇ ПРОТИТУБЕРКУЛЬОЗНИХ ПРЕПАРАТІВ У ХВОРИХ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ ЛЕГЕНЬ	
Чопик А.В., Довгодько В.С.	42
ПАТОЛОГІЯ РОСТУ, ПРОБЛЕМИ ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ. КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК ПІЗЬНОЇ ДІАГНОСТИКИ ПОЄДНАННЯ ОСТЕОХОНДРОЕПІФІЗАРНОЇ ДИСПЛАЗІЇ 5 З ГІПОПІТУІТАРИЗМОМ	
Шасько З.О.	44
СТАН КРОВОТОКУ У ХВОРИХ НА ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ 2 ТИПУ	
Шаповалова А.С.	45
ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ПРЕПАРАТУ ЛІПІН-БІОЛІК В КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ РЕСТРИКТИВНОЇ ДИХАЛЬНОЇ НЕДОСТАТНОСТІ, ОБУМОВЛЕНОЇ ГОСТРОЮ ПНЕВМОНІЄЮ ТА ПНЕВМОНІЄЮ З ЗАТЯЖНИМ ПЕРЕБІГОМ	

GG зустрічався у 37,77% дітей в основній групі та у 46,87% дітей із групи порівняння ($p=0.423$). Генотип GT зустрічався у 55,55% новонароджених основної групи, та 40,62% дітей групи контролю (ВШ 1.82; [95% ДІ 0.72-4.57], $p=0.196$). Генотип TT зустрічався у 6,66% дітей першої групи та у 12,5% новонароджених порівняльної групи (ВШ 0.5; [95% ДІ 0.10-2.40], $p=0.440$). Потім ми вивчили частоту поліморфних варіантів гена IL-1b 3953C>T (rs1143634) серед дітей обох досліджуваних груп. З'ясувалось, що генотип CC зустрічався у 68,88% дітей з основної групи та у 62,5% дітей із групи порівняння ($p=0.628$). Генотип CT зустрічався у 26,6% новонароджених основної групи, та у 31,25% дітей групи контролю (ВШ 0.8; [95% ДІ 0.8 -2.16], $p=0.662$). Генотип TT зустрічався у 4,44% дітей першої групи та у 6,25% новонароджених порівняльної групи (ВШ 0.69; [95% ДІ 0.09-5.23], $p=1.000$). В обох випадках дослідження не виявило достовірних відмінностей між порівняльними групами.

Висновок

Таким чином, дане дослідження не виявило жодних достовірних відмінностей між досліджуваними групами дітей. Для більш детального вивчення механізму взаємодії генного поліморфізму з ускладненнями, які виникають у неонатальному періоді, в подальших дослідженнях, планується виконати внутрішньогрупове дослідження серед новонароджених з гіпоксично-ішемічним ураженням центральної нервової системи. Використання генетичного поліморфізму може бути перспективним методом прогнозування перебігу органних дисфункцій. Зважаючи на незначний об'єм вибірки результати потребують перевірки на більшій кількості дітей.

УДК 616.155.392:615.28-092-085

Драбовська І.А., Маслоva Г.С.

ПОРІВНЯЛЬНА ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ І ТОКСИЧНОСТІ СУЧАСНИХ СХЕМ ХІМІОТЕРАПІЇ ХРОНІЧНОЇ ЛІМФОЦИТАРНОЇ ЛЕЙКЕМІЇ

Полтавський державний медичний університет

Актуальність проблеми

Застосування сучасних схем хіміотерапії (ХТ) В-клітинної хронічної лімфоцитарної лейкемії (В-ХЛЛ) дозволили підвищити відсоток досягнення повної відповіді на лікування та покращити показники виживаності пацієнтів. В теперішній час золотим стандартом першої лінії терапії лікування В-ХЛЛ є програма ХТ FC-R, що включає флударабін (25 мг/м² в 1-3-й день), циклофосфамід (200 мг/м² в 1-3-й день) і ритуксімаб (375 мг/м² в 0-й день). Відповідно до даних сучасних досліджень, ефективність досягає 95%, при цьому понад 70% первинно пролікованих хворих досягають повної відповіді (ПВ). Одночасно у хворих на В-ХЛЛ віком старше 70 років або осіб молодше 70 років із наявною супутньою патологією часто застосовують схему ХТ В±R, яка містить бендамустин (90мг/ м² в/в 1-й та 2-й день) та ритуксімаб (375

мг/м² в 0-й день 1-го циклу, потім починаючи із 2-го циклу – 500 мг/м² в/в). Загальна відповідь на лікування схемою В±R сягає 88% (ПВ складає до 23,1%, часткова відповідь (ЧВ) – 64,9 %). Залишається недостатньо вивченою рання відповідь та негематологічна токсичність схеми ХТ FC-R та В±R у хворих на В-ХЛЛ.

Мета – провести порівняльну оцінку ефективності та токсичності схем BR та FC-R у хворих на В-ХЛЛ.

Матеріали і методи

Обстежено 32 пацієнти із прогресією В-ХЛЛ, які перебували на лікуванні у гематологічному відділенні КП "Полтавська обласна клінічна лікарня ім. М.В. Скліфосовського ПОР", із них 26 (81%) чоловіків, 6 (19%) жінок. Всім хворим на В-ХЛЛ була призначена схема ХТ відповідно до стандартів. В залежності від схеми ХТ були розподілені на групи: I (n=19) – хворі на В-ХЛЛ, що отримували BR; II (n=13) – хворі на В-ХЛЛ, яким призначили R-FC. Згідно з класифікацією Rai, Binet у I групі II(B) ст. виявлена у 9 (47,4%) пацієнтів, III(B) ст. – у 3 (15,8%), III(C) – у 2 (10,5%) та IV (C) – 5 (26,3%) хворих; у II групі II(B) ст. зафіксована у 8 (61,6%) пацієнтів, III(C) ст. – у 1 (7,7%) та IV (C) – у 4 (30,7%) хворих. Середній вік пацієнтів у I групі склав 66,58±8,55 років, у II групі – 59,58±10,25 років. Пацієнти були обстежені двічі: перед ХТ та після 2-х курсів ХТ. Оцінювали досягнення повної (ПВ), часткової (ЧВ) відповіді та прогресію В-ХЛЛ. Визначали показники гемограми (кількість лейкоцитів, гемоглобіну, тромбоцитів), біохімічного аналізу крові (активність аланінової (АЛТ), аспарагінової (АСТ) амінотрансфераз, загального білку (ЗБ), загального білірубіну, креатиніну). Виконували статистичну обробку отриманих результатів.

Результати

Після 2-х курсів ХТ у I групі, пацієнти якої отримували BR, ПВ було досягнуто у 6 (31,6) хворих, ЧВ – у 13 (68,4%), а у II групі на фоні схеми FC-R ПВ отримано у 8 (61,5%) пацієнтів, ЧВ – у 5 (38,5%). Отже, за результатами нашого дослідження частота досягнення ПВ більше на фоні схеми FC-R ($\chi^2(1, N=32) = 2,81, p=0,09$).

Проведення двох курсів ХТ BR та FC-R приводило до зниження рівня лейкоцитів у гемограмі хворих I групи у 11,1 ($p=0,014$) та 7,3 рази ($p=0,0012$) відповідно. Достовірних змін показників гемоглобіну і тромбоцитів до і після ХТ у групах порівняння не виявлено ($p>0,05$).

Важливо, що схеми BR та FC-R володіли низьким профілем негематологічної токсичності. Показники біохімічного аналізу крові до та після проведення специфічного лікування у хворих I та II груп достовірно не відрізнялись. Навпаки, досягнення відповіді на ХТ супроводжувалось нормалізацією показників печінкового та ниркового профілю. Так, на фоні прогресії В-ХЛЛ у пацієнтів I групи порушення біохімічних печінкових тестів зафіксовано у 9 (47,4%) хворих, а після 2-х курсів BR – у 3 (15,7%) ($\chi^2(1, N=19) = 4,38, p=0,03$). Одночасно під час первинного обстеження пацієнтів II групи порушення біохімічних печінкових тестів виявлено у 5 (38%) хворих, а після 2-х курсів FC-R – у 4 (30,7%). Ураження печінки на фоні прогресії В-ХЛЛ та під дією специфічної ХТ характеризувались зростанням активності АЛТ, АСТ та

вмісту загального білірубину у сироватці крові хворих до двох верхніх меж норми. Враховуючи, що схема FC-R під час ранньої оцінки володіла більшою ефективністю, можна думати, що ураження печінки у пацієнтів II групи після двох курсів FC-R можуть бути зумовленими токсичним впливом ХТ. Нами виявлено пряму кореляційну залежність у хворих II групи після ХТ між активністю АЛТ і АСТ ($r=+0,66$ $p=0,013$) та АЛТ та загальним білірубіном ($r=+0,67$, $p=0,002$), що свідчить про комбінований характер уражень печінки у хворих на В-ХЛЛ на фоні схеми FC-R.

Висновки

Призначення схеми FC-R на фоні прогресії В-ХЛЛ дозволяє досягти повної відповіді у більшого відсотка хворих. Схеми BR і FC-R володіють високим профілем безпеки. Проведення двох курсів ХТ не призводило до достовірних порушень біохімічних печінкових та ниркових тестів.

Ключові слова. В-клітинна хронічна лімфоцитарна лейкемія, хіміотерапія, бендамустин, флударабін, циклофосфамід, ритуксимаб, токсичність.

УДК 616.379-00864-053.5/.7:57

Іпатій Н.С., Смочко М. Ю.

ДІАБЕТИЧНА НЕФРОПАТІЯ ЯК МУЛЬТИФАКТОРНИЙ РОЗЛАД ПРИ ЦУКРОВОМУ ДІАБЕТІ І ТИПУ

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

Актуальність проблеми. Діабетична нефропатія (ДН) - хронічне ускладнення цукрового діабету I типу (ЦД I типу). ДН - це клінічний синдром, який характеризується стійкою альбумінурією (>300 мг/добу або >200 мкг/хв), підтвердженою принаймні 2 рази з інтервалом 3-6 місяців, прогресуючим зниженням швидкості клубочкової фільтрації (ШКФ), підвищеним артеріальним тиском. За даними ВООЗ, за останні десятиріччя поширеність ЦД I типу у країнах світу зросла в 1,5-2 рази і коливається в середньому від 1,5 до 3-4%, а в розвинутих країнах світу – до 8-10%. В Україні, як і в інших країнах світу, показники захворюваності на ЦД щорічно зростають. В даний час діабетична нефропатія є основною причиною хронічної хвороби нирок у Сполучених Штатах та інших західних суспільствах. ДН є не до кінця вивченим захворюванням, зокрема зі сторони його патогенезу та прогресування його ранніх стадій у дітей.

Наукова новизна роботи. В роботі проведено детальний індивідуалізований аналіз фізикальних, клінічних, терапевтичних особливостей ускладненого перебігу ЦД I типу з формуванням ДН у дитини.

Мета. Провести детальний індивідуалізований аналіз фізикальних, клінічних, терапевтичних особливостей ускладненого перебігу ЦД I типу з формуванням ДН у дитини.

Матеріали і методи. Клініко-лабораторні, анамнестичні, показники фізикального обстеження клінічного випадку діабетичної нефропатії у дитини.

Результати дослідження. Пацієнтка, А., років. Хворіє на ЦД I типу 9 років. Має скарги на лабільність рівня глюкози крові, слабкість, часті голово-